

Просио сам Пирошеву Мацу,
 Ал' се Маца на далеко баца,
 У прњавор, за Врбашка сина.
 Маца носи сукњу од паргала,
 И мараму жута газимира,
 И кецељу бела мушулина,
 И ципеле златом иттиковане,
 Папучице црвене иттилице,
 А у оца нема ни дој оца,
 У матере сукња од покровца,
 У сестрице нема ни сукњице,
 А у браца нема опанака,
 У снашице нема кецељице.

133.

Сад ја видим, да по вољи живим,
 Радим што хоћу, љубим коју хоћу,
 Свирца латим, са свирцем се пратим,
 Свирац свира, на мене весели,
 До год бела зора не забели.
 У механи пијем рујна вина,
 Љуби мене Поповића Тина,
 А кад сване и сунце огране,
 Тада и ја остављам механе.